

FOLKEDANSERNES JULESANG

Det er atter jul og jul igen,
når vi samles for at fejre den,
så gør vi det som før,
vi julestue bør
lave, som vi jo har gjort det før;
thi vor forenings mål det jo blandt andet er,
at de gamle skikke trives her.
Hvor end du er min ven,
vor julestue den
jo vil drage dig hjem igen.

Det er atter jul og jul igen,
som i gammel tid vi fejrer den.
Vi kan igen som før
få mange tin, som gør,
at vor jul igen har få't kulør.
En egen stemning er der her ved juletid,
alt mens sneen falder og gør hvid,
da er det som, min ven,
vor julestue den
atter drager dig hjem igen.

Det er atter jul og jul igen,
i vor forening ser vi hen til den.
Vor julestue er
en fest, som her I ser,
hvor vi møder venner, som ej mer'
færdes blandt os daglig, men som kommer her,
for det så nu engang blevet er,
at julestuen den,
hvor end man drager hen,
atter kalder os hjem igen.

Det er atter jul igen hos os,
lys og glæde stråler, alt til trods.
Om noget skygge vil,
vi hjælper alle til,
at det viger for de glade smil,
thi her ved et så festligt pyntet kaffebord
mødes gamle venner år for år.
Hvor end vi farted' hen,
vor julestue den
atter drog os herhjem igen.

Når vi atter fejrer jul igen,
og vor forening kalder os med den,
så har en arv vi her,
der løftes må af hver,
som har fået gamle skikke kær,
thi julestuens mål jo ej alene er
at forlyste os med dansen her,
nej, fædres ånd vi skal
gi' julestuens kald,
så den øger de mødtes tal.

Som i gammel tid ved tælleprås
bli'r her sludret, meget skal jo nå's.
Musikken spiller op,
og man må følge trop,
både vals og hambo og galop,
og selvom man bli'r varm og tøjjet klæber lidt,
man de gamle danse ej bli'r kvit.
Musikken hjælper til
at julestuen vil
være festen vi kommer til.

Når vi julestue fejrer da,
er det gamle år snart rundet a'.
Vi mange minder har,
om det, der engang var.
Vi fik lært, at folkedansen har
skabt et sammenhold, som vi vil værne om,
som en tak til de, hvorfra den kom,
ved julestuen vil
vi føje ønsket til,
at vi fortsat her mødes vil.

